

Bilag 2.

Frederiksberg Kommunalbestyrelse.

26. November 1936.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om økonomisk Udligning mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

Efter at først den af Indenrigsministeriet nedsatte Kommission angaaende Forholdet mellem København og Frederiksberg og derefter det ligeledes af Indenrigsministeriet nedsatte Gentofteudvalg havde afgivet Betænkning, fremlagde Indenrigsministeren i Rigsdagssamlingen 1935—36 et Forslag til Lov om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner. Forslaget færdigbehandlede ikke, og Ministeren har nu paa ny forelagt det i uforandret Skikkelse. Samtidig fremsattes ligeledes for anden Gang et Forslag til Lov om en fælleskommunal Udligningsfond. Da de Skattebeløb, som Kommunens Borgere i Henhold til dette sidste Forslag skal udrede, langt overgaar den Udgiftslettelse, som Kommunen vil opnaa, synes det naturligt for Frederiksberg Kommune at se Lovforslaget om den særlige Hovedstads-Udligning i Sammenhæng med Landsudlignings-Forslaget.

Uden ved denne Lejlighed at ville gaa ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den Forskel i Københavns Kommunes Disfavør mellem de to Hovedstadskommuners økonomiske Vilkaar, til hvilken København i sin Tid, da Kommissionen nedsattes, henviste, maatte kunne fjernes eller mildnes ad *andre Veje* end de af Kommissionen anviste, vil Kommunalbestyrelsen gerne i det efterfølgende dels paavise de for Frederiksberg Kommune højst uheldige Virkninger af, at Lovforslaget om Hovedstads-Udligningen er blevet forelagt i en fra Gentofteudvalgets Forslag afvigende Skikkelse, dels knytte nogle Bemærkninger til visse af Lovforslagets tekniske Sider.

Som Udligningsforslaget var formet fra Kommissionens Haand, og som det senere ændredes i Gentofteudvalget, hvis Flertal indstillede, at Gentofte Kommune inddroges under Udligningen, og at denne iværksattes samtidig for alle tre Kommuners Vedkommende, maatte Frederiksberg Kommune være forberedt paa at skulle afgive som „Tilsvar“ til Københavns Kommune et Beløb, som antagelig vilde ligge omkring 4,5 Mill. Kr. om Aaret. Dertil kom, at Landsudlignings-Forslaget vilde virke negativt for Kommunen, hvis Skatteydere antagelig skal udrede ca. 3 à 4 Mill. Kr. som Tillæg til den kommunale Beskatning, uanset at en Del af Kommunens Udgifter overføres til Udligningsfonden. Ved denne dobbelte Udligning vilde Kommunens økonomiske Forhold allerede forrykkes saa væsentligt, at det for Kommunalbestyrelsen var en stor Skuffelse at erfare, da Lovforslaget fremsattes, at Indenrigsministeren ikke vilde blive staaende derved. I Lovforslaget fraveg Ministeren den Fremgangsmaade, som København—Frederiksberg-Kommissionen og Gentofteudvalgets Flertal (de københavnske Repræsentanter indbefattet) havde anbefalet at følge, idet Udligningen nu skulde ske først mellem Københavns og Frederiksberg Kommuner og derefter mellem Københavns Kommune og Gentofte Kommune. Derved vilde Frederiksberg Kommunes „Tilsvar“ til Københavns Kommune stige med ca. 1,4 Mill. Kr. om Aaret eller ca. 30 pCt. af det først beregnede Beløb (se foran), medens omvendt Gentofte Kommune kun vilde lettes for ca. 250 000 Kr. om Aaret. Da Lovforslaget